

Bijzondere vogels op vreemde plaatsen

Als de familie in de herfstvakantie een weekje naar een zonbestemming wil dan zeg je daar geen nee tegen. Een paar jaar terug viel die vakantie wat laat in het seizoen, waardoor voor ons de Griekse eilanden afvielen. Turkije was ook minder aantrekkelijk vanwege de opstelling van de grote leider aldaar. Omdat de kinderen en kleinkinderen zeker wilden zijn van zon en warmte vertrokken we op 21 oktober naar Egypte. Het vliegtuig landde op Marsa Alam; het enige privé vliegveld van het land, want de overige vliegvelden zijn militair bezit. Het resort waarvoor we hadden geboekt ligt ingeklemd tussen de Rode Zee aan de oostkant en de Arabische woestijn aan de westkant. Voor wat betreft vogelgenot betekende de ligging van het resort weinig goeds. We moesten vijftig kilometer in noordelijke richting rijden om er te komen en we kwamen er in het pikdonker aan.

De volgende ochtend maakten we een verkenningstocht in de omgeving. Dat zou ik nadien elke ochtend herhalen. Er is geen tijdsverschil met Egypte, althans niet in de zomer. Het resort bleek vlak aan de kust van de Rode Zee te liggen. Over een afstand van honderden kilometers langs de kust waren er prachtige koraalriffen. De biodiversiteit aan tropische vissen is zeer groot en indrukwekkend. We snorkelden er elke dag. Slechts één keer za-

Voor soorten zoals de Roodkeelpieper hoeft men niet per se op het vliegtuig te stappen, want die zijn ook bij ons te zien, maar hier zijn het soms onverwachte verschijningen of zijn ze te zien onder andere omstandigheden. Deze soort zag ik dagelijks. Mogelijk waren het hier overwinteraars.

Foto: Otte Zijlstra.

De duisternis valt over de woestijn bij Marsa Alam. Al kort na vijf uur in de middag werd het vrij snel donker.

Foto: Otte Zijlstra.

gen we een groep dolfijnen, maar de Indische Zeekoe (Doejong) komt hier ook voor. Er worden ook excursies naar de Zeeschildpad- den aangeboden.

De zon kwam al om kwart voor zes op en ging om vijf uur in de middag alweer onder. Vanaf dat moment is het snel pikdonker. De eerste paar uurtjes van de dag probeerde ik wat te vogelen op het resort. Daarna kwam de temperatuur al snel boven de dertig graden en werd het tijd voor andere activiteiten. Het vakantieverblijf had veel waterpartijen met glijbanen en andere voorzieningen. Het is een behoorlijk groot terrein met een oppervlakte van vijftientwintig tot dertig hectare. Tussen de vele geplaveide wandelpaden waren vele kleine grasveldjes aangelegd, die ook regelmatig besproeid werden. De bomen, waaronder palmbomen, werden ook geïrrigeerd. Meestal werd dat ochtends vroeg gedaan voordat de gasten langskwamen. De meeste gasten stonden wat later op dan ik.

Tijdens mijn verblijf op het resort kwam ik regelmatig soorten tegen die voor Nederlandse vogelaars helemaal niet bijzonder zijn. Dat zijn soorten die hier een normale verschijning zijn. Toch trokken sommige van deze vogels daar mijn aandacht omdat ik ze er helemaal niet had verwacht of omdat ik ze daar in omstandigheden aantrof waarin we ze hier niet zien.

Op mijn matineuze tochten zag ik altijd de Witte Kwikstaart en soms de Gele Kwikstaart. Als tweede zag ik een paar piepers lopen op één van de vele kleine gazonnetjes. Een fijn, langgerekt hoog 'psiiiiie' geluid duidde erop dat het geen Graspieper was en ook geen Boompieper. Zwaar gestreept in de borst en

Overzichtkaart van Egypte met de ligging van Marsa Alam.

flanken: dit moest een Roodkeelpieper *Anthus cervinus* zijn. Gelukkig had ik een verrekijker meegenomen en een kleine telens, dus ik kon ze vast leggen. De week die we er zaten, zou ik ze elke dag zien dus leek het erop dat ze hier overwinterden. Dat gold ook voor de Witte Kwikstaart en de Gekraagde Roodstaart die ik er elke dag zag. Het kunnen natuurlijk ook doortrekkers zijn die 's nachts verder trekken en weer aangevuld worden, maar ik had niet de indruk. Langs de kust komt de Mangrovereiger voor. Die is opvallend mak en vertrouwt kennelijk op zijn schutkleur. Kleine Zilverreigers zag ik elke dag vliegen, soms in kleine groepjes, maar ook vijfmaal

Ook de Gekraagde Roodstaart was bij elke ochtendwandeling bij het resort present.
Foto: Otte Zijlstra.

De Mangroveeigers die men langs de kust aan kan treffen, zijn opvallend mak. Kennelijk vertrouwen zij op hun schutkleur.

Foto: Otte Zijlstra.

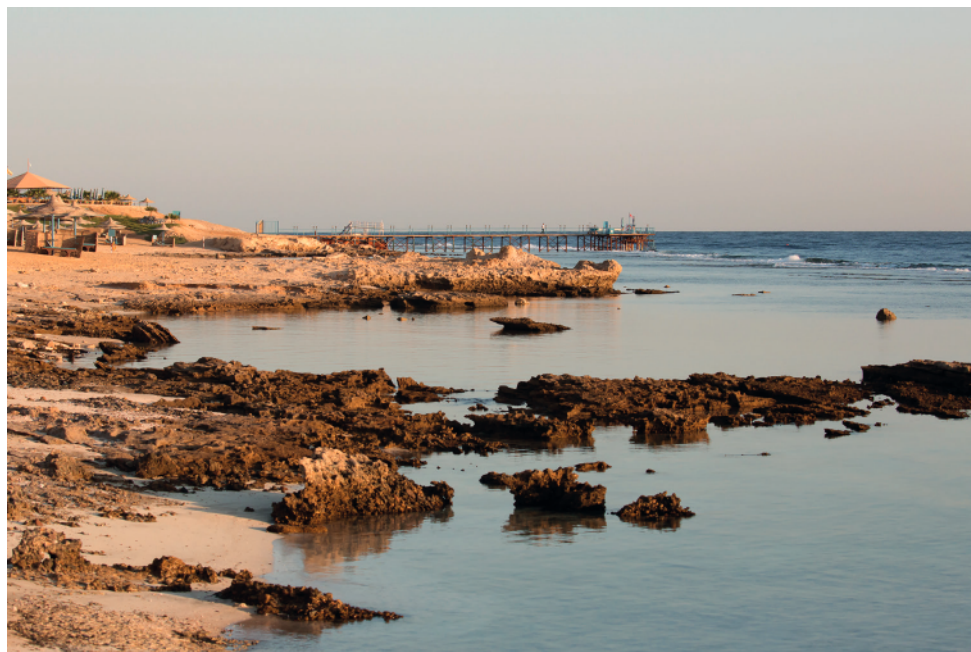
De meest opmerkelijke soort die ik tijdens de ochtendwandelingen tegenkwam, was de Kwartelkoning.

Foto: Otte Zijlstra.

een Reuzenster! Dat ik de kosmopolitische Visarend driemaal heb gezien is misschien niet zo verwonderlijk. Elke dag dat we er waren zag ik ook de Palmtortel en samen met de Huismus (die hier iets bleker is) waren dat standvogels.

De meest opmerkelijke vogel zag ik op een ochtend toen we om halfnegen naar het ontbijt liepen. Ik had geen hulpmiddelen onder handbereik, maar schatte toch in dat het wat bijzonder was. Mijn eerste indruk was dat het een hoenderachtig beest was. Ik haalde snel mijn lens op uit de kamer en kon met een

list een paar plaatjes schieten! Het bleek te gaan om een Kwartelkoning *Crex crex*! Deze dieren trekken 's nachts en vinden dan een resort op hun trekroute langs de Rode Zee waar ze dankbaar gebruik van maken. Ze broeden in zeer klein aantal in ons land en dan vooral in het rivierengebied waar ze echter zelden te zien zijn. Soms kunnen we wel hun krassende 'krex-krex' horen. Een paar andere soorten die ik tegenkwam, waren: Woestijnvalk, Gekraagde Roodstaart, Bonte Kraai en de Tapuit. Het zou interessant zijn om te weten in welke mate deze resorts trekvogels helpen op hun

Het resort bleek aan de kust van de Rode Zee te liggen. In het water kan worden gedoken en gesnorkeld. Er liggen prachtige uitgestrekte koraalriffen.

Foto: Otte Zijlstra.

De Reuzenster werd tijdens het verblijf vijfmaal waargenomen.

Foto: Otte Zijlstra.

Over een afstand van honderden kilometers langs de kust waren er prachtige koraalriffen. De biodiversiteit aan tropische vissen is zeer groot en indrukwekkend.

weg naar het zuiden of van dienst zijn bij het overwinteren. Ook zag ik elke dag wel Boerenzwaluwen rondvliegen die hier een soort oase vinden. Ook (post)duiven kwamen drinken bij het zwembad, dus is het niet te gewaagd om te veronderstellen dat deze resorts van belang zijn voor sommige trekvogels. Misschien zijn er meer mensen, die verge-

lijkbare waarnemingen hebben gedaan. Mag dit artikel in ieder geval bewerkstelligen dat de interesse is gewekt om erop te letten. De vraag luidt dan: 'In welke mate zijn deze resorts van belang voor (onze) trekvogels?'

■ Otte W. Zijlstra, Nieuwe Niedorp, e-mail: ow.zijlstra@quicknet.nl.